

Publicerad 2022-11-08 14:02 av Eve Maria

Depression är ett lidande. Fråga mig om ett år hur det var.

Nu var det kört

Jag satt bredvid min mamma vars hand var varm min var kall

jag kände mäktig, tomhet för alla gånger, jag gått förlorad

svikits framför livets nöje

räddslor

Gråter mig till sömns för det mesta

Tygen får inte åtskiljas vid fönstret

Ljuset ska inte släppas in

det gick mig förlorat med dagarna av väntan på reversion

psyket kan inte räddas från sitt blodvite endast döden kan bli en utväg

Du är ett med universum, han en gång sa.

Det finns inte hjälp för den som gått vilse med sitt vrede och plötsligt finner sig på toppen av argsinthet

Gick under jord med henne,

mig

Hon i spegeln Jag brukade bara se på,

för världen blev mycket liten nu.

Täcket fick hon begravas under med sitt stimmiga rastlöst, hjärta för nu var det kört.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eve Maria med Poeter.se id #110540 innehar upphovsrätten